Kleio-gesprek met een geschiedenissectie uit Oisterwijk

Jan van Oudheusden en Tineke Bogaerts

Hoe is het eigenlijk gesteld met het geschiedenisonderwijs op een doorsnee scholengemeenschap? Wordt er goed samengewerkt? Is men na jarenlang lesgeven nog steeds enthousiast over het vak van geschiedenisleraar? Wat haalt een docent zoal uit de kast om de leerlingen een aantrekkelijke geschiedenisles voor te schotelen? Gewapend met dit soort vragen nodigde KLEIO zichzelf uit bij de vaksectie van Durendael in Oisterwijk, de parel van Brabant.

De rooms-katholieke scholengemeenschap Durendael telt zo'n 1250 leerlingen, verdeeld over de afdelingen Lhno, Mavo, Havo en Atheneum. Durendael is een van de meer dan veertig scholen van de Vereniging OMO, Ons Middelbaar Onderwijs, in Noord-Brabant, de organisatie die uitgerekend deze maand fier en luisterrijk haar 75-jarig bestaan viert.
De lokalen van Durendael zijn over vier gebouwen verspreid. De school is namelijk voortgekomen uit een samengaan van twee Mulo's, daarbij is een Havo afdeling gekomen en in 1986 was de laatste fusie, die met het LHNO. Toen is men ook gestart met een Atheneum afdeling. Er wordt heel wat heen en weer gefietst, zowel door leerlingen als door docenten. Men wacht met smart op de nieuwbouw.

In de eerste septemberweek is men hier in het zuiden nog bezig het nieuwe schooljaar op te starten.
Onze gesprekspartners zijn: Ré van Hest, 15 jaar geschiedenisleraar in brugklas en derde klas en daarnaast leraar informatica; Willy van Nispen, sinds 16 jaar op Durendael, voornamelijk in de brugklas en de bovenbouw Havo en Atheneum; Theo Cuijpers, 15 jaar aan de school verbonden, bijna vanaf het begin in de bovenbouw actief, tevens maatschappijleraar en schooldecaan; Ad Donders, al 17 jaar leraar Engels, maar pas sinds dit schooljaar geschiedenisdocent in de brugklassen (al gaf hij jaren geleden ook twee jaar geschiedenis) en dus net als wij geïnteresseerde toehoorder; Lieve Lockefeer, het langst (27 jaar) in het onderwijs, afkomstig uit het basisonderwijs, en al jaren geschiedenisdocente in 3 en 4 Mavo, sinds kort ook in de brugklas, daarnaast maatschappijlerares en een van de leraren van het vertrouwensteam; Diny de Brouwer, sinds 1980 op Durendael en bevoegd voor aardrijkskunde, geschiedenis en economie; wat geschiedenis betreft geeft ze les in de onderbouw.

Geen van onze gesprekspartners geeft fulltime les, iedereen doet er op school of daarbuiten nog dingen bij. Bij elkaar opgeteld staan ze al meer dan 100 jaar voor de klas, maar sporen van slijtage zijn nog niet zichtbaar. Ze hebben er ook dit jaar weer veel zin in.
Het is een sectie met tradities: aan het eind van elk schooljaar schuiven ze aan voor een sectielunch. Daarnaast gaan ze met oud-sectiegenoten en eventuele partners ieder jaar een dagje op stap.

Modaal of model? Een portret van een gemiddelde, goed draaiende geschiedenissectie aan een doorsnee-school in het zuiden des lands.

Samenwerking in de sectie

Kleio: Jullie werken naar eigen zeggen prettig samen. Hoe werken jullie samen? Vergaderen jullie vaak?

Ré: De meeste vergaderingen zijn door de schoolleiding ingeroosterd, twee à drie keer per trimester; daar maken we altijd gebruik van. Daarnaast hebben wij extra vergaderingen als ons dat nodig lijkt.
Lieve: Ook hebben we af en toe een vergadering met de vaksectie van Mavo 't Ruiven in Berkel-Enschot.
Willy: Daarnaast regelen we heel veel afspraken buiten de vergaderingen om, in de wandelgangen. Niet alles is voor iedereen even belangrijk.
Theo: We maken op de vergadering basis-afspraken, en tussendoor kijken we dan of iedereen die haalt.
Allemaal: En dat lukt lang niet altijd!

kleio
nummer 8/91
pagina's 4 en 5

Kleio: Hebben jullie gemeenschappelijke proefwerken?

Sectie: Drie keer per jaar. Dan verdelen we de proefwerken, en geven we de concepten aan Ré, dat is onze man van de computer.
Ré: Het is goed erop te wijzen dat wij in de brugklassen het zogenaamde dakpan-systeem hanteren. We hebben gediffentieerde brugklassen. In de L/M-klassen zitten Lhno en Mavo-kinderen; M/H wil zeggen leerlingen op niveau Mavo/Havo, en H/A Havo/Atheneum-niveau. Je begrijpt wat dat betekent: telkens weer aparte toetsen.

Kleio: Hebben jullie een voorkeur voor meerkeuzevragen of voor open vragen?

Diny en Willy: In het begin wisselen wij meerkeuzevragen af met open vragen, met teksten en dergelijke. In de bovenbouw hebben wij eigenlijk zelden of nooit meerkeuzevragen.
Lieve: Alleen met het oog op het centraal schriftelijk gebruik ik nog wel eens meerkeuzevragen in de Mavo-bovenbouw.
Theo: Ik denk dat wij in de bovenbouw meer zouden kunnen doen met meerkeuzevragen, maar het probleem is, dat je al die vragen moet gaan bedenken en dan op dat niveau, je moet er ook meteen een stuk of vijftig hebben. Waar haal je die snel vandaan? We zijn zelf onvoldoende in staat zoveel vragen uit onze mouw te schudden.
Eigenlijk zouden uitgevers van schoolboeken volledige pakketten moeten leveren: niet alleen het boek, ook dia's, los werkmateriaal, proefwerkvragen en dergelijke.

Het schoolboek

Kleio: Welke methode gebruiken jullie in de verschillende klassen?

Ré: Toen wij bij de laatste fusie in 1986 (met het LHNO) de dakpan-constructie kregen in de brugklas hebben wij gekozen voor een methode die alle drie dakpannen zou kunnen bedienen. Dat werd als voorwaarde gesteld. Het werd *Merlijn*.
De reden: als een leerling van de ene stroom in de andere zou komen zou het gemakkelijk gaan. *Merlijn* bleek een quasi-bruikbare methode. Ik zeg: quasi, omdat er voor de L/M-stroom een andere editie bestaat. We hebben vier jaar met de methode geworsteld, en nu hebben we gekozen voor een ander boeken, *Sporen* voor de L/M en M/H-klassen, en de nieuwe versie van *Sprekend Verleden* voor de H/A-klassen.
Theo: Wij hadden al eerder met *Sprekend Verleden* in de brugklas gewerkt, maar het boek was toen te moeilijk voor Mavo/ Havo-leerlingen. In de bovenbouw zijn wij het blijven gebruiken en wij hebben er erg goede ervaringen mee. Er was dus een soort lobby vanuit de bovenbouw: voer *Sprekend Verleden* opnieuw in in de onderbouw.
Merlijn gaat er nu langzaam uit. In 3 Havo hebben we *Sprekend Verleden*, in 3 Atheneum *Sprekend Verleden* 2b. In de bovenbouw Atheneum hebben we dus al jarenlang *Sprekend Verleden*, in klas 4 t/m 6 behandelen we deel 3, boek I en II. In de Havo-bovenbouw wilden we in verband met doorstromers een andere methode. Willy heeft nu een jaar met *Gamma* gewerkt. Haar ervaringen waren niet erg positief. Er bleken bovendien nauwelijks doorstromers te zijn die op de Havo al geschiedenis in hun pakket hadden.

Ré: We zijn het schooljaar pas net begonnen, en weten nog niet hoe *Sporen* gaat bevallen. Het ziet er schitterend uit. Ik hoop er het beste van. Tot nu toe ben ik altijd met veel verve aan een nieuwe methode begonnen, en dan bleek het achteraf toch nog wel eens tegen te vallen. Afwachten dus.
Lieve: Ik gebruik in Mavo-4 een apart boekje voor staatsinrichting, en ik heb de examenbundel. De andere onderwerpen haal ik uit diverse bronnen, bijvoorbeeld uit *Blikopener*. De Mavo-leerlingen zit er er maar een korte periode, het is bezwaarlijk ze dan een duur handboek aan te laten schaffen.
Diny: Voor de Lhno-leerlingen is de tweede klas al eindonderwijs wat geschiedenis betreft. Wij hebben voor deze leerlingen gekozen voor het boek *Route*, omdat daar voor elk onderwerp de lijn wordt doorgetrokken tot in het heden. In de derde klas van het Lbo is het hier niet meer mogelijk geschiedenis te kiezen. We hebben wel nog een kleine groep aardrijkskunde. *Route* bevalt goed, dat kan Lieve ook onderschrijven.

V.l.n.r. Ad Donders, Lieve Lockefeer, Diny de Brouwer, Ré van Hest, Willy van Nispen en Theo Cuijpers.

Ander lesmateriaal?

Kleio: Wordt het geschiedenisonderwijs ook nog door ander materiaal ondersteund?
Willy en Theo: Blikopener gebruiken we behalve in Mavo-4 in de derde klassen, en *Reflector* is er voor de leerlingen in de bovenbouw.

Kleio: Werken jullie intensief met *Blikopener* en *Reflector*? Spreek je af welke artikelen je behandelt?

Theo: Dat hangt van het aanbod aan artikelen af. We maken geen afspraken. Soms kun je artikelen uitstekend gebruiken, bijvoorbeeld als ze aansluiten bij het eindexamenonderwerp. Soms deel je het blad uit, praat je over een onderwerp en is daarmee de kous af.
Lieve: Ik behandel vrij regelmatig staatsinrichting-onderwerpen met behulp van *Blikopener*, bijvoorbeeld rond Prinsjesdag. En vorig jaar stond er een uitstekend artikel in over de Duitse eenwording. Dat heb ik ook als schoolonderzoek-onderwerp opgevoerd.

Kleio: Neem de recente ontwikkelingen in de Sovjet-Unie. Daarover staat natuurlijk niets

in het boek. Voelen jullie je min of meer verplicht daar toch op in te gaan?
Theo: Het makkelijke voor mij is dat ik ook maatschappijleer geef; dat soort dingen behandel ik in díe les. Vorig jaar heb ik dat gedaan met de Golfoorlog.
Lieve: Ik doe zeker 'Rusland' in mijn les. Actuele onderwerpen komen overigens wel voornamelijk in de bovenbouw aan de orde, niet in de eerste of tweede klassen.

Kleio: En ander materiaal? Kleio-didactica? KPC-teksten?

Theo: We bestelden onlangs bij de Stichting BRG (Brabantse Regionale Geschiedbeoefening) materiaal over de middeleeuwse stad. Dat gaan we gebruiken in de onderbouw. KPC-teksten hebben we in het verleden wel gebruikt, maar nu niet meer. We hebben een aardige video-collectie; NOT- en Teleac-uitzendingen worden in de regel wel opgenomen. Soms laat ik een programma opnemen en zie later wel wat ik ermee doe.
En dan hebben we ook de Nivo-software 'Van boer tot arbeider'.
Ré: In de praktijk gebruik je heel dikwijls hetzelfde materiaal. Die goede band over de Eerste Wereldoorlog bijvoorbeeld, die blijf je gebruiken.

Kleio: geef je opdrachten bij de video, of laat je de leerlingen alleen maar kijken?
Theo: Ik geef meestal geen opdrachten. Ik stel er geen proefwerkvragen bij (de anderen doen dit juist wel). Vaak is het zo: de stof in het boek loopt parallel met een NOT-programma. Ik houd ervan om te zeggen: wat in het boek staat is de proefwerkstof. Als je er allerlei dingen bij gaat doen maak je het voor leerlingen toch weer onoverzichtelijk. Ik houd er ook van snel door de stof heen te gaan. Ik vind dat je in Havo 3 moet komen tot en met de geschiedenis van de Koude Oorlog.

Kleio: Andere media, zoals dia's?
Ré: Ik gebruik veel dia's. Hoogstpersoonlijk heb ik, zoals je ziet, mijn lokaal van verduistering voorzien. Het ligt ook aan de methode. Toen wij nog de Renaissance uitdrukkelijk in de 2e klassen behandelden gebruikten we een uitgebreide dia-collectie. In de bovenbouw gebruik ik nog wel eens een diacollectie over het nationaal-socialisme.
Ik persoonlijk ben meer voor dia's dan voor video. De dia geeft rust, je kunt er een poosje naar kijken, je kunt er een woordje bij kwijt.
Willy: Ik zou ook wel eens dia's willen gebruiken, maar ik zit dán weer in dit lokaal, dán weer in dat lokaal. Het is dus in de praktijk vrijwel onmogelijk.

Kleio: Komt kunstgeschiedenis bij jullie aan bod?
Ré: Ik sta met mijn leerlingen uitvoerig stil bij verschillen tussen bouwstijlen van Grieken, Romeinen en middeleeuwen. Het leuke is dat ze die elementen in eigen omgeving kunnen herkennen.
Theo: Expliciet praten over kunstgeschiedenis: nee, dat komt bij mij niet zo voor; wel vind ik het aardig om bijvoorbeeld te laten zien dat het regime van het nationaal-socialisme doorwerkt in de kunst van die tijd.

De populariteit van geschiedenis

Kleio: Wat is de status van het vak geschiedenis binnen jullie school? Staat die onder druk ? Hebben jullie ook zo'n leuke sportieve concurrentiestrijd met andere vakken, aardrijkskunde?

Lieve: We staan er nu beter voor dan aardrijkskunde op de Mavo.
Theo: Op de Havo wordt meer aardrijkskunde gekozen dan geschiedenis. Als decaan zie ik dat. Voor de geschiedenisklas moeten wij het voor een deel hebben van de instromers uit Mavo 4.
Opvallend was vorig jaar dat het aantal keuzes voor geschiedenis in Atheneum 4 aanzienlijk groter was dan in Havo 3, terwijl dezelfde leraren er les gaven!

Kleio: Het hangt dus niet af van de man of vrouw die het vak in de keuzeklas geeft?

Theo: Het lijkt van niet. Vorig jaar had ik een H3 klas. Niemand koos geschiedenis. En ik had twee klassen A4. Daar was de keuze beduidend hoger. Misschien dat het zevende vak op Atheneum verschil uitmaakt. Bovendien wil een atheneumleerling veel meer achtergronden weten, terwijl een havoleerling denkt: wat is het nut van de vakken in mijn pakket, kan ik ermee naar het Hbo? Een havopakket zit gauw vol met drie talen, wiskunde, economie, handelswetenschappen. Moet ik dan als decaan zeggen: jongen, geschiedenis is veel interessanter?

Het bijhouden van 'het vak'

Kleio: de meeste leden van deze sectie staan al 15 jaar of langer hun vak te verkopen. Hoe houdt de sectie het vak bij?

Lieve: Een paar van ons volgen regelmatig nascholing. In elk geval die over de examen-

onderwerpen. Soms gaat die van het OMO uit, en soms van de VGN.
Ré: Op persoonlijke titel gaan we ook wel. Laatst naar een conferentie in Bocholt. Vorig jaar met de interscholaire vaksectie van OMO naar Straatsburg. Uiteindelijk kregen wij toen na enig aandringen toestemming van de schoolleiding om met zijn vieren erheen te gaan, van donderdag tot en met zaterdag.

Kleio: Zijn jullie nog geabonneerd op vaktijdschriften?

Willy: Ik had heel lang een abonnement op *Spiegel Historiael*, maar daar deed ik in de klas te weinig mee. Nu koop ik nog wel eens een los nummer.
Theo en Ré : Als sectie hebben we een abonnement op *Oost-Europa-Verkenningen* en op *Geschiedenis in de klas*.

Alleen Theo en Willy zijn lid van de VGN en hebben zodoende een abonnement op KLEIO.
Theo: In het algemeen vind ik KLEIO een aardig blad om te lezen.

Hoe geeft men in de sectie les?

Kleio: Wordt er door jullie frontaal lesgegeven, of is er meer sprake van groepswerk en differentiatie binnen klasverband. Gebruiken jullie andere werkvormen?
Ré: Dat ligt aan de persoon. Ik geef van nature frontaal les. Dat wil niet zeggen, dat de leerlingen dan allemaal direkt half onder de banken zakken van ellende. Het ligt er maar aan hoe je het doet. Ik praat niet altijd de hele les vol, maar ik kan er wel wat van! Het bord komt vol te staan, ik haal er van alles bij. Je vertelt er allerlei verhalen bij, je bewandelt vele zijsporen.

Willy: Ik kan niet vijftig minuten lang 'frontaal' bezig zijn. Ik ben hooguit de helft van de les aan het woord, meestal alleen het eerste kwartier, en dan verstrek ik een opdracht. Die onderbreek ik soms weer voor uitleg. De laatste vijf à tien minuten bespreek ik de gemaakte opdrachten.
Diny: Wij drieën (Lieve, Willy en ik) hebben zo'n beetje dezelfde stijl van werken.
Theo: Dat was (en is) het aardige van die bronnenopdrachten in *Sprekend Verleden*. Je kunt de leerlingen er lekker mee aan het werk zetten. Als kinderen problemen ermee hebben, leg je de les stil en bespreek je dat probleem. In de Havo is er te weinig tijd voor, omdat ik sneller door de stof heen wil. Maar in A4 heb je wat meer tijd om er systematisch aan te werken; dat geeft een aardige onderbreking van de cyclus van lessen, want in een aantal klassen ben ik gewoonlijk ook erg veel aan het woord. Juist bij de bronnenopdrachten kunnen leerlingen zelf aan het werk gaan.

Kleio: Slaan jullie onderwerpen over als je op het eind van het jaar geen tijd meer hebt? Of komen dezelfde vaste onderwerpen altijd wel aan bod?

Ré: Noodgedwongen sla je wel eens wat over, bijvoorbeeld de Franken aan het einde van de brugklas. Je wilt in de tweede beginnen met de middeleeuwse stad. Maar ik kan het niet over mijn historische geweten krijgen om niets aan die Franken te doen. En dan kom je weer in de problemen met het gemeenschappelijke proefwerk.
Theo: Op Havo 3 proberen we de geschiedenis tot en met het heden te behandelen. Op Atheneum 4 begonnen we vorig jaar met *Sprekend Verleden* deel 3, boek I. Ik redeneerde toen: Ik kan nu wel proberen al die hoofdstukken erdoorheen te jagen en tot en met de Koude Oorlog te komen, maar ik moet natuurlijk ook een aantrekkelijk programma aanbieden. Ik ging uit van de veronderstelling dat een A4-leerling beter in staat is zich bepaalde onderwerpen zelfstandig eigen te maken. Vorig jaar ben ik dus maar gekomen tot en met de Tweede Wereldoorlog. Dat betekende wel dat ik op de atheneummanier met de leerlingen kon werken, dat wil zeggen: onderwerpen behoorlijk uitdiepen. Een motief was dat een groter deel van de leerlingen het vak geschiedenis in het pakket kiest.
Lieve: In principe is ook op Mavo 3 uitgangspunt dat geschiedenis voor het merendeel van de leerlingen eindonderwijs is, dus je trekt iedere keer de onderwerpen door tot het heden.

Kleio: De eindexamenscriptie, bestaat die nog bij jullie?

Theo: Kom op, al jaren niet meer. Dat is toch maar overschrijfwerk. Wat wij doen: één onderwerp klassikaal. Dat was altijd 'de oude Grieken', en nu zijn we bezig iets anders te zoeken. Onze gedachten gaan uit naar de geschiedenis van Suriname. Het tweede onderwerp mogen de leerlingen vrij kiezen. Daarvoor moeten ze een literatuurlijst inleveren van zo'n 500 bladzijden, en daarvan een kort verslag maken.
Willy: Die bladzijden moeten komen uit minstens drie boeken over het onderwerp. De keuze is vrij.
Theo: Stel de leerling kiest Willem van Oranje. Dan laat je eerst een populair boekje lezen over de Tachtigjarige Oorlog, de historische context. Dan iets over het begin van die oorlog, en dan een studie over Willem van Oranje alleen. De leerling moet dan een samenvatting van die boeken maken, en op het mondeling schoolonderzoek - dat doen de collega's altijd met z'n tweeën - wordt erover gepraat.
In de schoolbibliotheek en de openbare bibliotheek kunnen ze genoeg boeken bij elkaar vinden. Elk jaar maken we uit de recensies van KLEIO een selectie van boeken, dat

Theo Cuijpers en Kleioredacteur Jan van Oudheusden,
"Moet ik als decaan zeggen: "Jongen, geschiedenis is veel interessanter"?".

Ré: Vorig jaar had ik hier de uitspraak hangen "Jongen, jij hier? En je kon zo goed leren..."

lijstje geven we aan de bibliothecaris, die ze bestelt. Dat valt onder het budget van de bibliotheek.
Lieve: Op de Mavo maken ze wel een werkstuk, maar dan onder stevige begeleiding, zodat je weet dat het niet ergens anders vandaan komt.

Kleio: Organiseren jullie geschiedenis-excursies?

Willy: Alleen op vrijwillige basis, bijvoorbeeld in het begin van de tweede klas. We gaan op een zaterdag met een bus naar Leiden, naar het Rijksmuseum van Oudheden. Dat is altijd een groot succes. Je krijgt namelijk alleen de lui mee die echt geïnteresseerd zijn. Daarnaast gaan we met Havo 4 naar concentratiekamp Vught, en aansluitend naar het Allard Pierson Museum in Amsterdam om de Griekse afdeling te bekijken.
Lieve: In het verleden organiseerden we wel eens excursies voor alle tweede- of derdeklassers, maar dat werd te massaal. Teveel hing van de begeleiders af, dat was geen doen meer. Ook op de Mavo hebben we alleen in de bovenbouw klassikale excursies. Ik ga altijd met mijn eindexamenklas in verband met het onderdeel staatsinrichting naar Den Haag, heel gericht: niet alleen Eerste en Tweede Kamer, ook een rijtour langs de paleizen.

De plaats van staatsinrichting

Kleio: Neemt staatsinrichting een belangrijke plaats in?

Theo: we besteden er vrij veel aandacht aan, anders lopen de leerlingen in de bovenbouw vast, dan begrijpen ze heel veel dingen niet, ook met betrekking tot de VS en de Sovjet-Unie: hoe een staat georganiseerd kan worden: federatie of confederatie en dergelijke. Ik vind dat *Sprekend Verleden* op zich voldoende aandacht besteedt aan staatsinrichting. Natuurlijk voegen we er het een en ander aan toe: trias politica, gemeente en provincie. Ook in mijn uren maatschappijleer ga ik wel op staatsinrichting in.
Lieve: In verkiezingsperiodes besteed ik aan de hand van *Blikopener* ruime aandacht aan staatsinrichting. Gemeente en provincie komen voornamelijk in dat kader aan de orde.

Het plezier in het werk

Kleio: Is lesgeven in geschiedenis nog zo leuk als vroeger? Zijn leerlingen meegaander, of juist niet?

Willy: Ik vind het een heerlijk vak, fijn om te geven. Leerlingen zijn zeker niet meegaander dan 15 jaar geleden, gewoon heel anders. Ik vind mijn vak op zich al mijn hobby. Ik probeer me zoveel mogelijk te distantiëren van wat er van hogerhand wordt gemorreld aan het beroep van geschiedenisleraar. Ik werk hier en nu, met deze leerlingen, met deze methode, en tegen de tijd dat maatregelen me treffen zie ik wel.

Ré: Ik wil een ander geluid laten horen. Ik geef nog steeds heel begeesterd les. Maar ik wil me niet neerleggen bij allerlei maatregelen. Ik vecht terug, met alle middelen. Bijvoorbeeld, ik zal tegen leerlingen zeggen: ik heb een ontzettend leuk vak, maar jullie kunnen beter maar geen leraar worden. Mijn werkgever is perfide.
Vroeger kon je makkelijker dingen geregeld krijgen, nu is dat moeilijker, met name door het wegvallen van taakuren. Het is alsof de olie tussen de tandwielen uitraakt.
Diny: Dat geldt vooral voor mensen die geen gebruik konden maken van ATV- en DOP-regelingen omdat ze net drie maanden te jong waren; die mensen zijn daardoor getroffen. Ook aan leraren die senioren-uren genieten kan de school nog allerlei taken opdragen.

Kleio: Zien jullie de consequenties van de

Basisvorming al voor je? Of zeg je: we zien wel?
Willy: Bij ons houdt een groepje docenten zich daar dit jaar voor het eerst mee bezig, ik maak daar ook deel van uit. Het wordt hier het komend schooljaar bekeken.
Theo: Al dat soort dingen die uit Den Haag komen, zijn meestal geen vooruitgang. Met de Bavo krijgen we weer minder uren. Je moet dan weer pijnlijke keuzes maken in je leerstof.
En wat onszelf betreft: ik heb me ook geërgerd aan het feit dat de overheid onze toegezegde nieuwbouw jarenlang heeft getraineerd. Gelukkig gaan ze nu beginnen, binnenkort zal de bouw aan 'de eerste paal' toe zijn.

De sectie en de VGN

Kleio: Verwachten jullie van de VGN wat? Voelen jullie je vertegenwoordigd?
Theo: In elk geval is er het blad. Willy en ik zijn de VGN-leden van de sectie en wij lezen KLEIO.
Als er conflicten zijn met de overheid, of zoals in het verleden met de leraren maatschappijleer, weet je: de VGN neemt een standpunt in, de VGN gaat lobbyen, zoekt contact met politici. Zij doet wat zij behoort te doen. Ik heb ook wel eens jaarvergaderingen bezocht om een beetje betrokken te zijn.
Met het functioneren ben ik wel tevreden, al hebben we hier een slapende afdeling (Breda). Het is jammer dat er in onze afdeling nooit wat gebeurt. Aan de andere kant snap ik dat dat moeilijk is, want zoveel mensen zullen er wel niet komen. De interscholaire vaksectie van OMO organiseert al het een en ander.
De andere leden van de sectie, gevraagd naar de reden waarom zij geen lid zijn van hun vakvereniging, hebben er geen principe over. Misschien ook een kwestie van luiheid, je komt er gewoon niet toe om je op te geven.

Ré: Ik ben geen lid van de VGN, ik weet van toeten noch blazen. Mijn collega's vertellen me wel eens wat, dat vind ik voldoende.

Tenslotte: waar doe je het allemaal voor?

Kleio: Hebben jullie het als sectie wel eens over de vraag, wat nu de hoofddoelstelling van je vak is? Cultuuroverdracht? Algemene ontwikkeling? Bestaansverheldering?

Ré: Ik denk dat we als sectie net zo weinig over de doelstellingen van het vak praten als ik persoonlijk met mijn vrouw uitdrukkelijk 'onze relatie' aan de orde stel.

Willy: Zelf vind ik leerlingen algemene ontwikkeling bijbrengen erg belangrijk.
Theo: Tegen leerlingen zeg ik wel eens: stel dat je eens iemand tegenkomt die je aardig en interessant vindt, en van wie je wat meer zou willen weten, dan vraag je al gauw: "Wat heb je vroeger gedaan?" Zo ga je iemand beter begrijpen.
Zo is dat met je eigen tijd ook. Je hebt de geschiedenis nodig om je eigen tijd beter te begrijpen. Voor mij is het belang van geschiedenis gelegen in het perspectief van het heden, het nut voor de actualiteit. Daarom vind ik de moderne geschiedenis interessanter dan andere periodes.
Lieve: Als ik mijn vak wil verkopen tegenover leerlingen, vertel ik dat verhaal ook, maar daarnaast vind ik cultuuroverdracht erg belangrijk.

Kleio: bedankt voor dit gesprek.

